

не знаять хората да си пазятъ правата, че като ги погнатъ двама жандирми бѣгатъ и пр. Той ми каза тукъ има единъ човѣкъ Здравковъ, който много се хвали, но не го бива за нищо, като види такъвъ случай бѣга.

— Сами го дарихте, или просто, случайностъ?

— Случайностъ.

— Какъ поглѣднахте на неговите думи за Здравкова?

— Просто като на агитаторъ. Просто като човѣкъ, който много се хвали преди изборите, но, като дойдатъ, нищо не прави.

— За нѣкакавъ атентатъ не сте ли говорили съ Стайкова?

— Не.

— Не сте ли му предлагали да ви намѣри нѣкакви вѣрни хора?

— Не.

— Съ Здравкова виждахте ли се?

— Което бѣше тута Здравковъ, ходихъ въ гостилницата „Срѣдня Гора“, за да се видя съ една депутация отъ Панагюрище, която бѣше дошла да моли да се отпусне помощъ за Панагюрското училище и която бѣше ме молила да действувамъ да се отпуснатъ пари. Тамъ бѣше и Здравковъ. Пихме по едно кафе, но не е ставало дума за такива нѣща.

— Брошурата на Ризова чели ли сте?

— По едно врѣме въ „Свобода“ я обнародваше отъ части и я четеохъ. Заинтересувахъ се да я вида цѣла, питахъ тукъ тамъ и най септиѣ отидохъ единъ день у Лепавцова, попитахъ го и той ми каза, че има една. Азъ я зимиахъ, четеохъ я у дома и дѣцата сѫ я скажали.

— Значи, за брошурата е вѣрно показанието ви?

— Да.

— Вий отъ Митакова искахте ли на заемъ пари за нѣкакво дѣло?

— Искахъ за мои частни работи.

— Чували ли сте отъ Лепавцова, че нѣкой си Козаровъ дошълъ тута и щѣлъ да убива м-ра г-на Стамболова?

— Не съмъ чулъ.

— На Д. П. Стайкова вѣзлагали ли сте да ви вербува вѣрни хора?

— Не.

— Вий на Митакова казахте, че Лепавцовъ ще ви стане поръчитель. Послѣдния канихте ли за това?